

Aanbellen bij:

Achter elke voordeur in Veldhoven gaat een verhaal schuil. Sommige verhalen zijn al eeuwenoud. Soms zijn ze opgetekend. Soms kennen de bewoners de geschiedenis alleen van horen zeggen. Zandoerle 15 is zo'n typisch pand. De huidige bewoners Piet en Jeanne Dereumaux kochten de voormalige Dingbank in 1965. De redacteur van Veldhoven Magazine belde aan voor hun (levens)verhaal. Of beter gezegd: hij liep achterom, want het historische pand heeft geen deurbel.

“Zandoerle 15”

Buiten is winderig, koud en nat. Guur herfstweer teistert de Brink in Zandoerle. Binnen is het behaaglijk warm. Piet (82) en Jeanne (76) zitten gezellig naast elkaar op de bank in de ruime, sfeervol ingerichte woonkamer. Op tafel ligt een plakboek met krantenknipsels en foto's uit de periode dat het echtpaar hun woning kocht. Piet kan zich dat moment nog goed voor de geest halen. “Zelf wilde ik heel graag in een boerderij wonen. De prijs was redelijk en de locatie geweldig. We wisten dat we veel aan het pand moesten opknappen. Toch hebben we samen de knoop doorgehakt.”

Rijksmonument

De voormalige dingbank is één van de 27 rijksmonumenten binnen de gemeentegrenzen van Veldhoven. Het Dinghuis is bij ministerieel besluit op 21 november 1966 op de monumentenlijst geplaatst. In de volksmond wordt de dingbank op Zandoerle 15 het oudste gebouw van Veldhoven genoemd. Een plaquette op de voorgevel herinnert aan deze bestemming van weleer. Uit de archieven blijkt echter niet dat de boerderij vroeger als Dingbank is gebruikt. In een artikel uit het Eindhovens Dagblad van 14 januari 1966 staat hierover het volgende: “De ligging van dit gebouw, de ruimte van de vertrekken en de typische ramen met ruitjesverdeling duiden in elk geval wel op een dergelijke, openbare bestemming.”

Piet voegt daar nog aan toe dat een architect van de

rijksmonumentendienst in 1966 het pand onder loep heeft genomen. “Hij heeft aan de hand van metselwerk bekeken hoe oud het was. Volgens zijn bevindingen zou het dateren uit 1650.”

Afdingen

Het is bekend dat Oerle voor 1560 een hoofdbank had waaronder ook de omliggende dorpen vielen. Dat betekent dat de boerderij van Piet en Jeanne zeker niet de oudste dingbank van Zandoerle is. In de grijze oudheid werd in de buitenlucht recht gesproken.

De rechtbank bestond toen uit een vierzijdig, met rechte palen afgebakend perk. Meestal omgeven met bomen. De Brink van Zandoerle wijst nog het meest in deze richting. Wisten Piet en Jeanne dat ze op zo'n historische plek terecht waren gekomen? “Beetje voor beetje zijn we wijzer gemaakt. Langzamerhand vielen de puzzelstukjes in elkaar. Het is een bijzonder idee dat de inwoners van Oerle hier vroeger konden afdingen op de straf die werd uitgesproken.”

Uitgeleefd

Hoe troffen Piet en Jeanne hun zojuist gekochte huis in 1965 aan? “Het was een oude knip”, vertelt Jeanne, aan de buitenkant viel het nog wel mee. Binnen was het helemaal uitgeleefd. Echt een vieze bende. Bij de vorige eigenaar sliepen maar liefst vijf kinderen in de opkamer.” Ook de

sanitaire voorzieningen waren niet om over naar huis te schrijven. “Het toilet was niet meer dan een houten doos met een gat in een belendend schuurtje.”

In 1965 hadden Piet en Jeanne allebei een vaste baan. De tijd om direct met de verbouwing van de boerderij te beginnen ontbrak. “Daarom hebben we eerst de voormalige varkensstal omgebouwd tot woonhuis”, vertelt Jeanne, “De voederbakken en de schotten eruit en een tussenmuur erin. Ook hebben we de trekstangen hoger geplaatst, zodat we ons hoofd niet zouden stoten.”

Op 1 april 1967 was hun nieuwe woning klaar. Met een woonkamer, badkamer, keuken en slaapkamers was ‘de oude varkensstal’ van alle gemakken voorzien.

Nageslacht

De verbouwing aan de boerderij duurde in totaal viereneenhalf jaar. Regelmatig lag die ook stil. Piet had een eigen zaak op de Grote Berg in Eindhoven (Dereumaux Repro). Jeanne stond als onderwijzeres voor de klas, waaronder ook enkele jaren aan basisschool St. Jan Baptist in Oerle. De vrije tijd was dus schaars. Bovendien slokte ook de opvoeding van de kinderen – dochter Jeanine en zoon Stan – veel tijd op. Toch hebben Piet en Jeanne nooit spijt gehad van hun keuze.

Jeanne schrijft daarover in hun plakboek: “Vele uren, dagen, maanden, zelfs jaren waren nodig om dit waardevolle monument – uit het midden van de zeventiende eeuw

– voor het nageslacht te bewaren. Niets was ons te veel!”

Stadse klippel

Jeanne is geboren en getogen in Kruisstraat, een gehucht in de buurt van Rosmalen. Ze zat zes jaar op de kostschool in de Goorstraat in 's-Hertogenbosch, vlakbij de Sint-Jan. Ze kan zich deze tijd nog goed herinneren. “Op een dag kregen we een nieuwe rector, de latere monseigneur Bekkers. We speelden een balspel op de binnenplaats. Rector Bekkers kwam eraan in zijn zwarte rok en schopte de bal dwars door de gebrandschilderde ramen van de nonnenkapel.” Na de kostschool haalde zij haar onderwijsakte en verhuisde naar Eindhoven. In het uitgaansleven van Eindhoven liep zij haar man tegen het lijf. Piet weet dat nog heel goed. “We zagen elkaar voor het eerst in het Carlton op de Markt. De plek waar vroeger heel Eindhoven uitging. Jeanne hield van dansen. Ik ging vooral om het vasthouden uit.” De ouders van Jeanne waren in eerste instantie niet erg enthousiast over de keuze van hun dochter. “Ze moesten eerst de kat uit de boom kijken”, vervolgt Jeanne, “Ze vroegen aan mij: wa moeten wij met zo'n stadse klippel?”

Over de heg

De vraag rijst natuurlijk hoe de overgang van de grote stad naar een kleine, hechte dorpsgemeenschap verliep. “Toentertijd was Zandoerle een geweldige plek om te wonen”, zegt Piet, “We beseften heel goed dat we ons

moesten aanpassen aan de waarden en normen van de buurt. Je moet in een kleine gemeenschap niet boven, maar tussen de mensen staan. Iedereen had respect voor elkaar. Van grondwerker tot advocaat. Op een dag klopte de overbuurman op de deur. Hij vroeg of ik wilde helpen om een kalf te trekken. Toen wist ik dat we ingeburgerd waren.”

Jeanne denkt vooral met veel plezier terug aan de vriendschap met Harry en Koos van de Velden, de burens aan de rechterkant. “Het contact begon zoals gewoonlijk met een praatje over de heg. Het klikte direct. Koos en Harry hadden een kinderrijk gezin. Dat was ook leuk voor onze kinderen. Doodzonde dat ze enkele jaren geleden overleden zijn.”

Heilig oog

Ruim veertig jaar zijn inmiddels verstreken. Op sommige plekken roept het interieur nog herinneringen op aan lang vervlogen tijden. In huis is de wand van de opkamer weggehaald. Het resultaat is nu een ruime woonkamer die uit twee niveaus bestaat. Behalve de opkamer zijn ook de balken en de schouw blikvangers in deze typische Brabantse langgevelboerderij.

Volgens Piet is ook de kelder onder het huis typerend. “Die is duidelijk met het heilig oog gebouwd. Zonder de hulp van een mal of een duimstok. Dat het geheel een beetje uit het lood stond, vond men niet erg.”

Vroeger stond de stal dwars op het ruime woonhuis. De stal lag zoals gebruikelijk in die tijd enkele meters lager. Dat is nu nog steeds het geval. De stal verkeerde echter in een vervallen staat en maakte plaats voor een prachtige tuinkamer. “Ik heb de tuinkamer gebouwd van de stenen van de stal”, herinnert Piet zich nog. “Ik heb tot vervelens toe stenen zitten blikken. Dat moest wel, want vroeger was het materiaal duurder dan de arbeid. Tegenwoordig is dat precies andersom. Soms heb ik er nog wel eens spijt van dat ik zoveel stenen naar de stort heb gebracht. Het waren prachtige veldovestenen.”

Feesten

Terwijl zij herinneringen ophaalt aan de jaren zestig en zeventig mijmert Jeanne dat ze deze tijd graag zou willen overdoen. “Het was een gouden periode. We organiseerden hier prachtige feesten”, zegt zij glimlachend. “Bevriende leerkrachten uit Eindhoven – waar ik les gaf op het Pius X college – kwamen hier heel graag over de vloer om de bloemetjes buiten te zetten.” Piet kan zich het gevoel van zijn vrouw goed voorstellen. “De mensen hebben het tegenwoordig veel te druk. Het individualisme viert hoogtij. De gemeenschapszin is verdwenen. Ook in Zandoerle zelf. Van de oorspronkelijke bewoners is eigenlijk alleen de familie Das nog over. Toch zeg ik wel eens: veertig jaar met elkaar op dezelfde plek. Doe dat maar eens na.”

Bouwbedrijf Beerens:

“Als wij maar kunnen bouwen ...”

Bouwbedrijf Beerens oefent al bijna dertig jaar alle facetten op het gebied van woning- en utiliteitsbouw uit. Voor particulieren, bedrijven en organisaties zoals woningstichtingen. Naast het aannemerswerk houdt dit echte Veldhovense bouwbedrijf zich ook bezig met projectontwikkeling. Veldhoven Magazine sprak met Adriaan Beerens, een van de directeurs.

Geschiedenis

“Bouwbedrijf Beerens bestaat sinds 1979 en is langzaam uitgegroeid tot wat het nu is: een gedegen bouwbedrijf met een breed scala aan opdrachtgevers”, vertelt Adriaan Beerens. “Samen met mijn zoon en mijn vrouw ben ik eigenaar. Daarnaast hebben we zes vaste medewerkers, die toevallig ook bijna allemaal familie zijn en in Veldhoven wonen. Ik houd me bezig met alle kantoorzaken en mijn zoon begeleidt de projecten op de bouw.”

Werkzaamheden

“De meeste mensen in Veldhoven kennen ons bedrijf wel. Onze naam zegt precies wat we doen: bouwen. Van kleine verbouwingen tot grote plannen met particuliere woningen en bedrijfspanden. Daarbij verzorgen we het hele proces. Van de fundering en het bestellen van materialen tot de uitvoering en oplevering. Mensen kunnen voor alles bij ons terecht, ook voor een deskundig advies.”

Broekweg in Veldhoven

Projecten

“Enkele speciale nieuwbouwprojecten die we de afgelopen jaren in Veldhoven gerealiseerd hebben, zijn 23 appartementen en 7 woningen aan de Broekweg, 11 unieke woningen aan het Marvildehof en 11 bedrijfsunits met daarboven 12 maisonnettes aan de Provincialeweg. Daarvan hebben we er zelf één in gebruik voor ons eigen bedrijf. Verder ontwikkelden we in Waalre en Aalst voor twee bedrijven kantoorpanden en we bouwen diverse woningen voor particulieren.”

Toekomst

“Onze toekomstplannen? Nou, we willen graag op deze manier doorgaan met particuliere woningbouw en projectontwikkeling. Tot nu toe hebben we gelukkig nog nooit klachten gehad. We houden onze klanten graag tevreden. En natuurlijk mogen geïnteresseerden altijd een vrijblijvende offerte opvragen. Als wij maar kunnen bouwen, dan vind ik het prima”, besluit Adriaan Beerens.

Provincialeweg in Veldhoven

Bouwbedrijf Beerens, Provincialeweg 80, 5503 HJ Veldhoven. Telefoon 040-2301236, Internet: www.bouwbedrijfbeerens.nl